

Det kan være, det er, fordi man i virkeligheden har besluttet sig for, at det magtmonopol, som landbruget har, har man ikke tænkt sig at afgive. Så enkelt er det. Det kan jo være, det er det, der er forklaringen. Men hvis det er det, der er forklaringen, og hvis hr. Jens Kirk ikke kan overbevise os om noget andet, vil vi ikke have noget medansvar for det forslag, hr. Jens Kirk har fremsat. Sådan er det jo, for så er der ikke lagt op til forhandling med oppositionen. Så er der lagt op til en syltekrukke.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristen Touborg, tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu forsøgte hr. Jens Kirk at besvare mit tidligere spørgsmål ved at snakke global udvikling. Det kan han selvfølgelig have meget fornøjelse af at gøre, og jeg synes også, at det er meget vigtigt, men det var jo ikke det, mit spørgsmål drejede sig om, og det var ikke det, hr. Jens Kirk talte om. Hr. Jens Kirk talte om landbrugets strukturudvikling. Og så spørger jeg: Mener hr. Jens Kirk, at det er udviklingen, der skal bestemme loven, eller at det er loven, der skal bestemme udviklingen?

Så siger hr. Jens Kirk, som tilsyneladende vil fastholde landbrugets monopolstilling i jordbrugskommissionerne, sådan må jeg udlægge hr. Jens Kirks udsagn, at det er godt at have lægmænd med, og at det sandelig ikke er den samme organisation, der udpeger dem, for de er jo fra flere forskellige dele af landbruget.

Kl. 11.35

Jeg må oplyse, at efter den 1. januar, hvor Dansk Landbrug er en enhed, må det vel også være den enhed, der indstiller medlemmerne. Da vi har set, at landboforeningerne i alt fald udsteder dekretter for at fortælle disse lægmænd, hvad de skal mene, er det vel ikke alt for trykt. Er det det?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg må skuffe fru Ritt Bjerregaard en gang mere, for det er ikke rigtigt at komme med bastante udmeldinger nu, mens der sidder et udvalg og arbejder med tingene. Lad dem arbejde i fred, vil jeg sige til fru Bjerregaard, så snakker vi konkret, når vi kommer dertil og gerne fra den 2. juli. Hvis de er færdige på det tidspunkt, skal vi

blive konkrete om tingene. Jeg kan ikke forstå, at fire vetoer inden for de sidste 6 år kan være kardinalpunkter. Jeg sagde udtrykkeligt i min ordførertale, at vi var villige til at kigge på det, og så er den jo ikke meget længere.

Til hr. Keld Albrechtsen om bopælspligten, opstramning, syltekrukke: Nej, der er jo allerede sket en opstramning. Man tager nu rundt i landet og kigger til kommissionerne en gang om året og påser, om der er sager. Når der ud af 7.000 sager om året er ca. 200, der måske er problemer med, kan man vel ikke sige, at det er det største problem.

Der bliver kigget på det, og vi skal helt klart også kigge på det i fremtiden og have det med, når udvalget barsler, og sige, at den side af sagen skal vi have sikret, så der ikke sker noget forkert. Vi ved, at der er enkelte sager. Det er meget få sager, men nogle af dem får selvfølgelig meget omtale.

Til hr. Kristen Touborg: Loven skal styre. Ja, men den skal også give mulighed for, at et erhverv kan operere inden for lovens rammer, ellers er det det samme som at sige, at vi ikke ønsker det erhverv i fremtiden. Der skal også være plads.

Så kan jeg ikke lade være med at spørge hr. Touborg, og så kan hr. Touborg jo svare senere, om han ikke selv har været medlem af det, vi kalder jordbrugsudvalg, jordlovsudvalg før, sidet i jordbrugskommissionen og ved alt om, hvordan det er.

Til hr. Touborgs yderligere viden kan jeg sige, at i vores hjemamt ved jeg da, at familiebruget udpeger et medlem og landboforeningen et medlem til det, og sådan vil det fortsat være fremover.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Vi har været vidt omkring i debatten i dag, men når man er næsten enig, skal vi også omkring landbrugsstøtten, fødevarer og alt mulig andet.

Det, der bringer mig herop, er sådan set en præcisering. Det, der står i vores forslag til vedtagelse, er, at vi gerne vil afskaffe landbrugets varetot i fora, som arbejder med landets naturværdier og sikring af drikkevandsressourcerne. Det er i forhold til det, vi skriver, at landbrugets repræsentanter ikke har flertal eller varetot i fora, der træffer afgørelser herom. Det vil sige, at sager, som handler om drikkevandsressourcer, naturressourcer, overdragelse af landbrugsareal til naturressourcer, almene spørgsmål, rent prin-